

måned. Det er en vigtig lov, og det er vigtigt, at vi her fra Folketingets side nøjagtig ved, hvad det er, hvad vi indskiber os i, når vi vedtager loven til sin tid.

Anni Svanholt (SF):

Da SF's ordfører, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre følgende:

Følsomme oplysninger skal nu overgå til at være en vare. Det skyldes et EF-direktiv, som SF afviste pure under Europaudvalgets behandling. Dengang fik vi, så vidt jeg kan se i notater og referater, i øvrigt urigtige oplysninger. Vi fik bl.a. at vide, at det var et minimumsdirektiv. Det er det jo ikke. Det er et harmoniseringsdirektiv, hvor det enkelte land ikke kan sikre yderligere beskyttelse af oplysninger, men kun sikre, at ganske bestemte oplysninger ikke må videregives. Eller hvad er rigtigt?

Men der er også andre problemer. Ministeren har tilsidesat enhver form for respekt for Folketinget i denne sag. Den 24. oktober 1995 blev direktivet vedtaget, i april 1996 blev der nedsat et udvalg, i december 1997 blev udvalget færdigt, og den 2. februar modtager Justitsministeriet høringsvar. Men først den 30. april fremsætter ministeren forslaget, og først efter adskillige rykkere modtager Retsudvalget høringsvarene den 22. maj.

Foragt for Folketinget er vist ikke for svag en beskrivelse af denne fremgangsmåde, især når man betænker, at der i bemærkningerne udtrykkelig gøres opmærksom på, at lovforslaget skal være vedtaget inden den 24. oktober. En vedtagelse af dette lovforslag i denne samling er naturligvis umulig, og jeg tvivler på, om det kan lade sig gøre at overholde fristen den 24. oktober.

Retsudvalget har stillet et par spørgsmål om, hvad det er nødvendigt at implementere, og hvad der kan udsættes. Svaret er endnu ikke dukket op, selv om det blev stillet straks, lovforslaget blev fremsat, og må være eksisterende viden i ministeriet.

Vi står som sagt nu i denne situation, at personfølsomme oplysninger bliver en vare omfattet af det indre marked. Vi står med et lovforslag, hvor ministeren har valgt, at det skal være CPR-numre, der skal være det sikre personidentificerbare instrument, der skal være frit, men med visse grænser mellem private og offentlige.

Men hvad kan man rent faktisk bruge et CPR-nummer til? Det spørgsmål har jeg stillet skriftligt og venter spændt på svaret. For et års tid siden skrev en journalist om sin ubegrænsede mulighed for at få oplysninger om en kollega, bare fordi han havde CPR-nummeret.

Fagre nye verden. Hvorfor skal vi skjule noget om os selv? Eller hvad? Politisk tilhørsforhold vil fremover kunne blive genstand for politisk registrering. Justitsministeren har således taget regeringserklæringen fra 1983 til sig, som var den udformet af ham, og det selv om ministeren gang på gang har bedyret, at begrundelsen for denne erklæring var den kolde krig, underforstået at situationen er anderledes i dag. Eller hvad? Vi må så bare håbe, at vi ikke oplever 1943 igen.

Kort sagt, dette forslag er omfattende og skræmmende. Vi må nu bruge tiden til at få afgrænset, hvad der er absolut nødvendigt for at leve op til direktivet. Vi må sikre, at lovforslaget ikke i sin endelige form fuldstændig vender op og ned på almindelige menneskers retssikkerhed, og sikre, at der stadig væk er en mulighed for at forhindre, at ens private forhold fremover skal være genstand for angreb fra forskellige retninger, der ønsker at sælge en bestemt vare.

SF vil naturligvis som sædvanlig gå aktivt og kritisk ind i udvalgsarbejdet, men der skal ske mange ændringer, før det er sandsynligt, at vi kan støtte det.

Peter Skaarup (DF):

Dette forslag vedrører et EF-direktiv fra 1995, og jeg skal sige på vegne af Dansk Folkeparti, at det ikke var et direktiv, der kom med vores gode vilje. Derfor er vores holdning til det her forslag også grundlæggende, at vi ikke er blandt de partier, der kan støtte det – tror jeg ikke – til slut.

Det er klart, at der nu forestår et ret grundigt udvalgsarbejde, og der må vi se på, om der er mulighed for, at vi også kan tilslutte os forslaget. Men som det ser ud nu, kan vi i hvert fald ikke tilslutte os det forslag.

Man siger et sted i forslaget, at det ikke omfatter behandlinger, der foretages fra politiets og forsvarrets efterretningstjenester. Man siger, at principperne for efterretningstjenesternes registrering vil blive behandlet i det udvalgsarbejde, som netop er blevet besluttet igangsat, og alligevel indeholder dette forslag undtagelsesregler, der gør det muligt at få fat i